

SKATTE- STRAFFLAGEN

Villkorlig dom!

Dir. D. B. Jacobsson, Stockholm, har befunnits skyldig till falskdeklaration under synnerligen försvårande omständigheter vid sex tillfällen samt för vårdslös deklaration vid två tillfällen ävensom för undertryckande av urkund.

För falskdeklarationsbrotten fann rådhusrätten, att Jacobsson skulle dömas — förutom till straffarbete — att gälda straffskatt. Enligt föreliggande utredning hade genom Jacobssons förfaranden undandragits skatt, dels beträffande hans bolag år 1948 med 68 345 kronor 60 öre, år 1949 med 27 964 kronor och år 1950 med 112 035 kronor dels ock beträffande Jacobsson själv år 1948 med 553 kronor, år 1949 med 4 470 kronor 80 öre och år 1950 med 7899 kronor 20 öre. Med utgångspunkt från nämnda belopp, tillhoppa 221 267 kronor 60 öre, skulle straffskatten bestämmas.

För vårdslös deklaration skulle normalerade böter utgå. Enligt föreliggande utredning hade genom Jacobssons förfarande undandragits skatt, med anledning av den år 1950 för bolaget avgivna deklarationen, såvitt angår inkomstbelopp om 1 537 kronor, med 770 kronor och med anledning av den samma år för Jacobssons egen del avgivna deklarationen, såvitt angår inkomstbelopp å 969 kronor, med 679 kronor. Med utgångspunkt från nämnda båda belopp — 770 kronor och 679 — skulle två bötesstraff bestämmas.

Rådhusrätten dömde Jacobsson dels

för falskdeklaration och undertryckande av urkund att hållas till straffarbete tio månader, dels ock för vårdslös deklaration att till Kronan böta ej mindre 2 000 kronor, avseende undandraget skattebelopp å 679 kronor, än även 2 500 kronor, avseende undandraget skattebelopp å 770 kronor.

Härjämte förpliktades Jacobsson att till kronan utgiva straffskatt med 250 000 kronor.

Rådhusrätten förordnade att med verkställande av det Jacobsson ådömda frihetsstraffet skulle villkorligt anstå under en prøvotid av tre år. Övervakning skulle icke äga rum.

Brottet är faktiskt inte så uppseendeväckande som domen. De undanhållna beloppen uppgick visserligen sammanlagt till rätt betydande summor, men det händer ju tyvärr lite då och då. Däremot lär det nog inte höra till vanligheten, att det i sådana mål dömes till villkorlig dom. Lagstiftarens mening har säkerligen ej heller varit, att så skall ske. Emellertid hade skiljaktig mening antecknats till protokollet, vilket icke gärna kan innebära något annat än att ordföranden blivit överröstad av nämnden och då sannolikt så, att det är nämnden, som givit villkorlig dom i strid mot ordförandens uppfattning. Det kan väl icke vara så, att nämnden ansett det vara god sport att söka välla över skattebördan på andra?

För övrigt förefaller domen mild

även i annat hänseende. Visserligen utdömdes ett absolut sett ingalunda obetydligt belopp i straffskatt, men i förhållande ill den undandragna skatten var beloppet ringa, föga över skattebeloppet, medan maximibeloppet ju är fem gånger skatten. Det gällde dock en kvalificerad falskdeklaration, upprepad flera år.

Enligt uppgift lär domen ha överklagats av åklagaren.

Uteglömt lån

Åklagaren har under åberopande av 1 § skattestrafflagen i första hand yrkat ansvar å droskföraren B. G. Hammarström, Atlasg. 7, för falskdeklaration, bestående däri att Hammarström i en den 9 februari 1949 dagtecknad självdeklaration uppsåtligen angivit sin inkomst under år 1948 från anställning hos Stockholms läns Omnibusaktiebolag till ett 1.767 kronor för lågt belopp, varjämte han upptagit inkomst av annan tjänst till ett 50 kronor för högt belopp, varför hans sammanlagda inkomst upptagits till ett 1.717 kronor för lågt belopp, vilka oriktiga uppgifter varit ägnade att leda till för låg skatt.

I andra hand har åklagaren under åberopande av 2 § skattestrafflagen yrkat ansvar å Hammarström för vårdslös deklaration.

Hammarström har anfört: Han har visserligen ej upptagit det påtalade beloppet men detta har ej skett uppsåtligen utan på grund av att han hyst den uppfattningen, att under militärtjänstgöring uppbyren extra inkomst vore skattefri.

Rådhusrätten finner ej styrkt, att Hammarström uppsåtligen underlåtit upptaga ifrågavarande belopp. Däremot är hans underlåtenhet att bedöma som grov oaktsamhet. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgör med hänsyn till innehållet i övrigt i deklarationen 491 kronor 80 öre.

Rådhusrätten dömer Hammarström jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration att till Kronan böta sjuhundra kronor.

Två poster utelämnade

Åklagaren har yrkat ansvar å tjänstemannen Lars Johan Hällsten, Stockholm, för vårdslös deklaration, bestående däri att Hällsten i en den 5 juni 1950 dagtecknad, till vederbörande myndighet ingiven självdeklaration av grov oaktsamhet underlåtit att upptaga av honom under år 1949 dels från Aktiebolaget Odelberg & Olsson uppbyren inkomst om 1.385 kronor och dels från Familjebidragsnämnden i Stockholm uppbyren inkomst om 827 kronor, vilka oriktiga uppgifter varit ägnade att leda till för låg skatt.

Hällsten har erkänt, att han av grov oaktsamhet i sin ifrågavarande deklaration underlåtit att upptaga av honom under år 1949 uppbyrna inkomster om sammanlagt 2.212 kronor.

Rådhusrätten finner, att Hällsten genom sin underlåtenhet förfarit med grov oaktsamhet. Hans ifrågavarande förfarande har varit ägnat att leda till för låg skatt. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgör 558 kronor.

Rådhusrätten dömer Hällsten jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklaration att till Kronan böta sjuhundra kronor.

Glömsk snickare

Åklagaren har under åberopande av 1 § skattestrafflagen yrkat ansvar å snickaren E. W. Johansson, Burspråksvägen 10, för falskdeklaration, bestående däri att Johansson i en den 15 februari 1950 dagtecknad självdeklaration uppsåtligen underlåtit att såsom inkomst av tjänst upptaga dels ett belopp om 1.517

kronor, som han uppburit från Stockholms Ved & Trä Aktiebolag, dels ock ett belopp om 2.500 kronor, som han uppburit från snickarmästaren A. V. Staaf, vilka oriktiga uppgifter varit ägnade att leda till för låg skatt.

Åklagaren har beträffande beloppet om 1.517 kronor i andra hand yrkat ansvar jämlikt 2 § skattestrafflagen för vårdslös deklARATION.

Johansson har bestritt åklagarens talan och anfört: Han har visserligen ej upptagit ifrågavarande belopp men detta har ej skett med uppsåt utan av glömska.

Rådhusrätten finner, att Johanssons i målet lämnade uppgifter ej förtjäna tilltro. Johanssons underlåtenhet är förty att bedöma som falskdeklARATION. Det belopp, som skall läggas till grund för bestämmande av böter enligt skattestrafflagen, utgör 1.096 kronor 60 öre.

Rådhusrätten dömer Johansson jämlikt 1 § skattestrafflagen för falskdeklARATION att till Kronan böta tvåtusen kronor.

LITTERATUR

K. G. A. Sandström. Investeringskatten. 63 sid. Pris 4 kr.

Taxeringsnämnderna har i år att jämväl taxera till investeringsskatt. Visserligen kan endast rörelseidkare drabbas av denna skatt och endast sådana, vars omsättning uppgår till minst 300 000 kr., men bestämmelserna torde dock bli aktuella för ett stort antal taxeringsnämnder. En kort och överskådlig redogörelse för vad som är att iakttaga fyller därför otvivelaktigt en uppgift.

En sådan kort och överskådlig framställning har man i Sandströms lilla kommentar. Förf. har ju som känt en mycket stor förmåga att säga det väsentliga även i en koncentrerad framställning, varför denna översikt nog i de allra flesta fall är vad både de skattskyldiga och taxeringsnämnderna behöver för att kunna bemästra såväl deklARATIONEN till som taxeringen av denna tillfälliga skatt. Det är ju nämligen en engångsföreteelse, som redan nästa år efterträdes av investeringsavgiften, som taxeringsnämnderna då får att brottas med.